

Az álhírvjárványok ellen dolgoznak a szegedi nyelvészek

Könnyen álhírek áldozatává eshetünk, ha nem ügyelünk. A Szegedi Tudományegyetem hallgatói mutatták meg, hogy milyen jeleket kell figyelembe venni annak érdekében, hogy ne valótlán információkat olvassunk, halljunk.

SZEGED

K. A. R.

Akár a valódi járványok lassítását is segítené az, ha az emberek tudatos médiahasználók lennének – ez derült ki az SZTE Pragmatika hallgatói kutatóműhely tagjainak keddi esti előadásából, amit a Dugonics Társaság szervezett online.

A Németh T. Enikő egyetemi tanár vezette műhely hallgatói a koronavírussal kapcsolatos álhíreken és manipulációkon keresztül szemléltették, hogy mi alapján jöhetünk rá arra, hogy amit olvasunk, az nem igaz. Egyik ilyen, hogy ha a cikk url címe nem hu-ra végződik, hanem például org-ra, akkor az nem a magyar jogszabályoknak megfelelő oldal, de ugyanilyen hamisságra utaló jel, ha nincs impresszum, vagyis nem tudni, hogy ki írja és szerkeszti a cikket.

Szintén álhíre utalhat a „tudta” kezdetű, hatásvadász cím, ami valós információt nem is közöl, csak sok kattintást sze-

retnének vele elérni a reklámbevétel miatt, ráadásul feltétlen egyetértésre kényszerítenek vele. Ugyanígy a felkiáltójelek is gyanúsak lehetnek. A hallgatók figyelmeztettek, vannak csúsztatató, nem a valóságot tükröző címek is, példaként említették a „Sebestyén Balázs pozitív!” címet, ami miatt sokan azt hitték, hogy a sztár megfertőződött, miközben csak a maszkjára volt írva a pozitív szó, ami által pozitív gondolkodásra akart ösztönözni mindenkit.

Megjegyezték, az álhírek legtöbbször silány minőségű anyagok, amikben sok írásjelet és vastagon szedést alkalmaznak, valamint súlyos szöveg- és mondatszerkezeti hibákat is tartalmaznak. Mindemellett pedig manipulációra alkalmas nyelvészkozhazsnálatot is be szoktak vetni, például amikor a címben csak azt tüntetik fel, hogy a legfiatalabb halott 21 éves volt, de nem említik meg, hogy számos alapbetegséggel rendelkezett az áldozat. De nemcsak az írásos formában megjelenő álhírek terjesztéséről beszéltek, hanem az élő beszédben történő megtévesztésről is. Szerintük célszerű a tévéműsorokban figyelni arra, hogy ha valaki sokszor megérinti az orrát, a fülcimpáját, a nyakát, vagy a szemét beszéd közben, illetve húzogatja a gallérját, nem mond igazat.